

Jonas Miškinis

LIETUVIŲ TAUTINĖ KULTŪRA NEMARI

Savą kultūrą reikia išlaikyti ir plėsti

Tautinės kultūros sąvoka labai plati. Ją galima įvairiai apibrėžti. Žmogus gyvena ne vien paprastu kasdieniniu maistu. Jam reikalingas ir dvasinis maistas. Jis turi ne tik kūną prisotinti, bet ir sielą prižiūrėti. Jeigu tauta turi daug žmonių, ypač pasižymėjusių kilniomis sielomis, dažnai tampa garsia ir atkreipia kitų tautų dėmesį. Tokia tauta niekad nemiršta. Nors ji būtų didžiulio priešo pavergta, skaudžiai engiama, o jos nariai persekiojami, jie vistiek lieka ištikimi sieloje savo tautai ir jos tautinei kultūrai. Dabar tokion būtinai yra patekusi lietuvių tauta.

Kultūringas žmogus – didingas, brangus ir garbingas. Ypač tingai jis didelius turtus slepia savyje. Jis stengiasi tautinę kultūrą perduoti jaunesnėms kartoms arba palikti savo kūrybos turtą, kuris pasidaro amžinu, nemirštamam. Kūrėjo kūnas, kad ir miręs, bet jo sielos išreikštais turtais žmonija naudojasi, gėrisi.

Mes, gyvendami svetur, rūpinamės ir dvasine kultūra. Todėl nepakanka būti geru darbininku, amatininku, prekybininku ar bent kokios nors žmonės aukštu pareigūnu, nepakanka turėti daug pinigų ir gražiai moderniškai įrengtą rezidenciją. Šalia visa to būtina susirūpinti ir lietuviškos kultūros kėlimu ir jos plėtimu. Kadangi esame lietuviai, tai ir reikia labiausiai susirūpinti lietuviškos tautinės kultūros kėlimu, nes ji svarbiausias maistas mūsų sielai.

Nuo Lietuvos – Lenkijos valstybės galutinio iširimo ir padalinimo lietuviai negalėjo savo tautinės kultūros kurti ir vykdyti, nes mūsų tauta buvo patekusi Rusijos carų vergijon. Iš tų laikų ir dabar dar turim mums iš lūpų į lūpas perduotas gražiai lietuviškas dainas, padavimus, papročius. Jas kūrė lietuvių liaudis, nes inteligentų anuomet labai mažai tebuvo. Žiauri vergija ir sunki baudžiava neleido ir nesudarė sąlygų lietuviams inteligentams atsirasti. Vėliau atsirado vienas kitas ir mokytas lietuvis.

Iš Mažosios Lietuvos pasirodė pirmieji lietuviškos kultūros pasiuntiniai. Mažvydas paruošė pirmąją lietuvišką knygą. O kiek vėliau K. Donelaitis pasirodė su pirmąja lietuviška pasaulinės literatūros knyga. Nuo to laiko ėmė reikštis visa eilė naujų rašytojų, tautos žadintojų. Kasmė veikėjų skaičius didėjo, lietuvių susipratimas stiprėjo. Dr. J. Basanavičiaus leidžiamos "Aušros" ir dr. V. Kudirkos – "Varpo" dėka tautinis kultūrinis gyvenimas krutėjo, vystėsi, plėtėsi ir stiprėjo. Nors ir užėjo Didysis karas, bet jam nepasisekė. Ir sunkiausiomis gyvenimo sąlygomis Lietuvos tautinio kultūrinio gyvenimo nesustabdė.

Tauta pasiekia, ko trokšta, kai moka ir gali sujungti saviškius ir pakreipti jų jausmus, mintis ir valią viena linkme. Tauta laimi, kai vieningai vykdo savo sprendimus ir savo žodį pasako laiku. Tautos sprendimai kyla iš pribrendusios idėjos, bet reikia lūpų, kurios ją pasakytų. Prinokęs vaisius, laiku nenuskin-tas, nyksta. Reikia veiksmų, kuriais idėja būtų vykdoma. Kai maža yra lūpų tautos gyvybės žodžiui tarti, tauta merdi.

1918 metais prisikėlė dėl to, kad mums švietė Mindaugo ir Vytauto Didžiojo laikų paveldėta didelė Lietuvos nepriklausomybės idėja, dėl to, kad turėjome tai, ko reikėjo kovai laimėti – ryžtingą valią ir vienybę. Tūkstančiai mūsų protėvių savo darbais ir gyvybės aukomis per šimtmečius kvėpė mums tėvynės meilę, mokė vieningai jausti, veikti ir kūrė gaivinančią laimėjimo viltį. Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo idėja buvo subrendusi ne tik mummyse, bet ir tautos gilumoje šimtmečiais anksčiau.

Solistė Linda Ruzgaitė, lietuviškos dainos mėgėja

Lietuva yra tiltas tarp Rytų ir Vakarų kultūrų. Ji yra tų skirtingų kultūrų sūkurys. Tačiau Lietuva turi dar ir savą, lietuvišką kultūrą. Sovietų Rusijos bolševikai okupantai daro lietuvių tautai, jos ateičiai ir jos kultūrai didelę žalą, ypač skaudžiai žaloja bręstantį jaunimą, kuris jau nebeprisimena nepriklausomai Lietuvos kultūrinio gyvenimo.

Nebegalima įsivaizduoti tokio išskirto žmogaus, kuris neturėtų paveldėti savo tautos ypatybių. Tik ten jis gali tarpti, kur gimtieji tautiniai ir kultūriniai ypatumai randa atitinkamas sąlygas – savoje tautoje.

Žmogus pasaulin atsineša palinkimą siekti gėrio. Beieškant gėrio, apsisistojama ties savo tautos kultūra, nes pats žmogaus instinktas sako, kad tauta yra šaltinis, kuris jį apdovanoja kultūros turtais. Tie, kurie nutraukia ryšius su savo tautos kultūra, tradicijomis, papročiais, tampa lyg naujais benamiais, kuri savo tarpimui bei tobulėjimui neberanda tinkamų sąlygų. Su tokiu savęs išrovimu seka ir sielos nuskurdinimas.

Tarnavimas savo tautai reiškiasi aktyviu darbu, ginant ją nuo neigiamų įtakų, didinant jos moralines jėgas, apsaugojant gyvenusių kartų sukurtus kultūrinius turtus. Tarnavimas tautai ir naudojimas jos kultūriniais lobiais gali būti įvairūs, bet tikslas tegali būti vienas – tautos laisvė, didybė ir garbė. Savo ji tauta yra vienintelis ramstis, kuris palaiko mūsų tautinių pažiūrų ir įsitikinimų tvirtumą ir neleidžia jiems iš mūsų širdžių išblėsti. Savo lietuviškos tautinės kultūros pozicijas ne tik turime atlaikyti, bet dar labiau jas išplėsti, nes jos reikalingos mūsų tautos laisvės kovai, ypač mums išsivijoje.

Kadangi griauti yra daug lengviau, negu statyti, o dar lengviau nieko neveikti, tai ir nenuostabu, kad nieko neveikėjų turim be galo daug, griovėjų – daugiau, kaip reikia, o tikrų kūrėjų – vos mažytę saujelę.

Būdami reti, kaip auksas, jie ir brangesni, negu auksas.

A. Jakštas (Draugas)

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Mėtinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 1500,00 Atskiro numerio kaina Cr\$. 30,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 4.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 3.000,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$ 150,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "Francesco Gavénas" vardu.

Prel. Stanley Sypec

TAUTINIŲ PARAPIJŲ VAIDMUO ŠIANDIENA

Lenkų prelado mintys, pareikštos lietuvių kunigų suvažiavime Jungtinėse Amerikos Valstybėse

(tesinys iš praeito nr.)

JIEŠKANTI KARTA

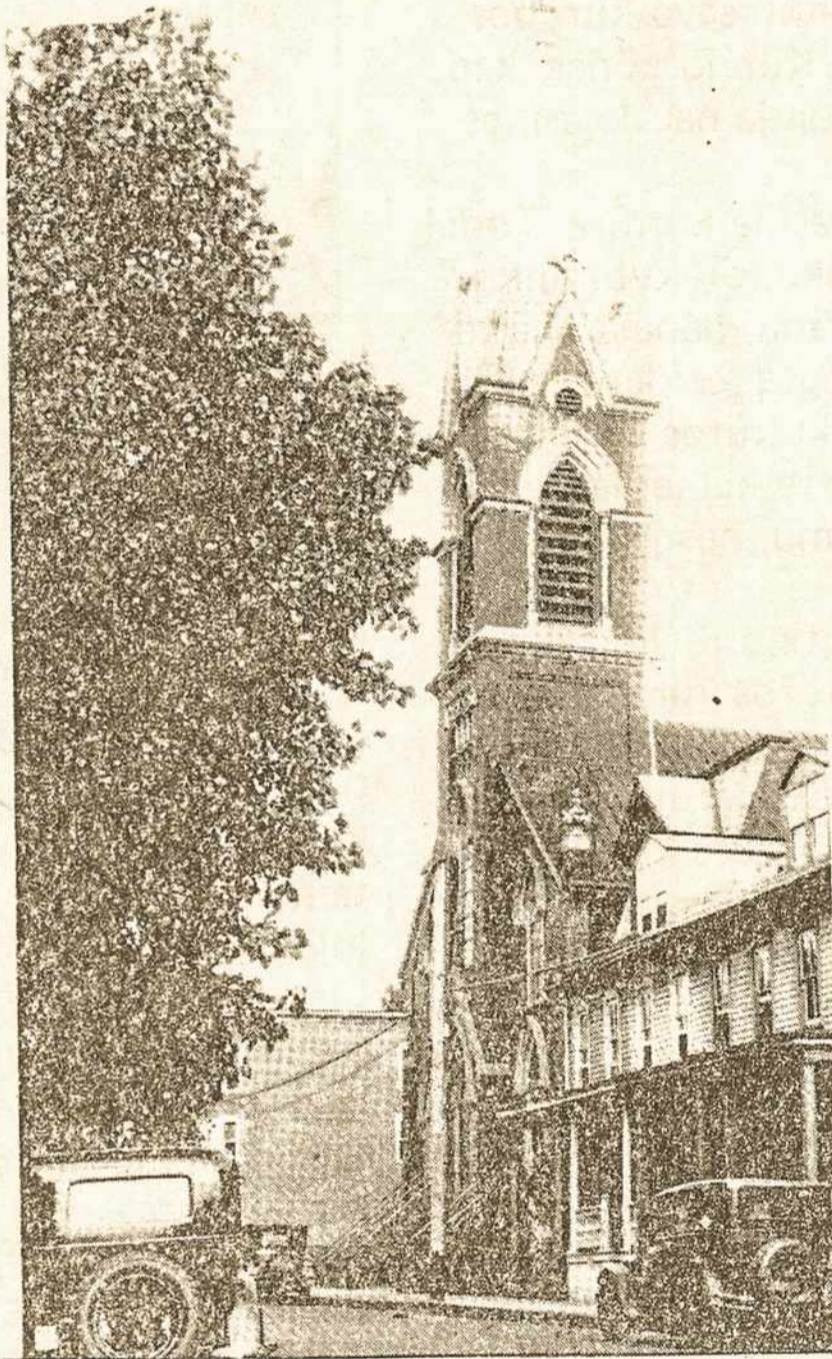
Kai mūsų protėviai – pirmą kartą čia atvyko; sudarė savo "getus" – parapijas iš reikalo. Antroji karta, kaip ir visi paaugliai, atmeta visa tai, ką tėvai moko ir teikia. Jie bando elgtis pagal savo skonį, kol save sujaukia. Tada supranta, kad tėvai teisybę sakė, ir grįžta prie tėvų galvosenos bei elgsenos. Visa tai jiems tada jau atrodo išmintinga. Todėl esu įsitikinęs, kad trečioji karta ypatingai jieškos savo šaknų, t.y. savo šventovės.

Nežinau, kaip dažnai pas jus tokie teiraujasi, bet pas mus – labai dažnai. Ypatingai atostogų metu jieško jie šventovės, kurioje laikomos Mišios lenkiškai su lenkiškomis giesmėmis, arba skambina telefonu ir klausia: "Ar mokote lenkų kalbos?", "Ar turite lenkišką biblioteką?"

Žmonės jieško savo šaknų. Matome vis daugiau ir daugiau trečiosios kartos, ne tik reikalaujančios ir sudarančios reikiamą skaičių studentų tautinių kalbų pamokoms (lenkų, prancūzų, lietuvių...) įvairiose krašto kolegijose bei universitetuose, bet ir steigiančią studentų diskusinius bei veiklos būrelius, nes nori save praturtinti. Tad jeigu norime šventovių, reikės jas statyti, jei norima prasmingai liudyti Kristų žmonėms, kurie nori praturtėti savo protėvių palikimu.

Visa tai reiškia, kad vadovavimas turės eiti iš kunigų. Tragiška ir apgailėtina, kad daugelyje vietų mes praradom ištiesią kartą kunigų, kurie neperteikė tos dvasios kitiems. Nors kartais abejoju ar jie turėjo ką perduoti, nes buvo kilę iš paprastų žmonių ir nebuvo save praturtinę iki tokio laipsnio, kokio iš jų tikėtumės. Jie išpildė tik Kunigystės šventinimų reikalaujamą minimumą.

Mes turime pirmiausia išsilavinti kalboje literatūroje, istorijoje, kultūroje, visa tai saugoti ir perduoti kitiems. Kadangi praradom išti-

Mahandy City - Pa. Šv. Juozapo lietuvių parapijos bažnyčia.

sa šias vertybes turėjusią perteikti vadovų kartą, turime patys jieškoti ir priėti prie jaunų žmonių. Turime juose ugdyti pasididžiavimą savąja kilme ir jos istorija. Turime pralaužti menkavertiškumą, kuris daugeliui idiegtas.

KUNIGŲ SEMINARIJOJE

Prieš eilę metų, kai buvau JAV kunigų seminarijoje, dviejų ar trijų lenkų klierikų susibūrimas buvo laikomas "klikos" sudarinėjimu. Už tokį dalyką grėsė pavojus būti pašalintam iš seminarijos. Dabar mes jieškome jaunų kunigų vadovauti lenkiškoms parapi-

joms ir jų nėra. Tos dienos jau praėjo korpornikinis perversmas jau čia. Tai visiškai naujas dalykas.

Mes turime paties popiežiaus įgaliojimus per vyskopus. Jiem buvo nurodyta ne tik garsiuoju "Exul Familiae" dokumentu, kuris net nebuvo įgyvendintas JAV-se, bet ir Pauliaus VI ganytojiškuoju laišku, kuriame jis sako, kad kunigai turi būti pasiruošę kunigavimui. Jie turi būti augštos kokybės, pasišventę, išsilavinę, jaugę žmonių kalbon ir jų papročius. Tikslai tada jie yra pasiruošę ir gali eiti į savo žmones. Tas nurodymas nesiriboja pirmą ar antrą kartą, bet galioja, "kol tikslai reikės" – iki trečios ir ketvirtos kartos.

MŪSŲ INAŠAS

Šiuo labai paprastu būdu norėjau su jumis pasidalinti mintimis, kuriomis visi gyvename ir galbūt išreiškiame tai, ką jaučiame, būtent, mes turime padaryti didelį įnašą kaip katalikai kunigai – kaip lietuviai kunigai, lenkai kunigai, prancūzai kunigai. Mes turime užduotį.

Kaip dažnai girdime, kad jauni kunigai nenori dirbti tautinėse parapijose, nes tos parapijos mirštančios. Ar jie yra siaurapročiai ir nesupranta pilnai savo kilmės, ar abejingi savo pašaukimui – eiti pas žmones, vykdyti pilnutinį apaštalavimo, misijų darbą. Tai praturtinimas ne tik savęs, bet ir dalinimasis su kitais savo protėvių palikimu. Taigi, nėra pagrindo jaunam kunigui nusiminti dėlto, kad tik seni žmonės ateina į pamaldas. Jis turi didžiulį veiklos lauką, jeigu tik nori apsišarvoti kalba, papročiais ir pilnai pasiruošęs, eiti į žmones ir vesti juos Dievop.

Ir ne vien tai. Aš manau, kad trečioji karta norės praturtėti tautiniais lobiais ne iš reikalo, bet iš noro. Užbaigiant svarbu pabrėžti, kad negalime užsidaryti "gete". Mes nesame tokia tautinė grupė kaip Lenkijoje, Lietuvoje ar Rusijoje. Mes esame JAV-se. Turime mokėti ne tik priimti pašalinę įtaką į tautinį savo gyvenimą ir tuo jį turtinti, bet taipgi turime išmokti savuoju gyvenimu dalintis su pašaliečiais. Tada visu tuo bus paženklintas visas mūsų kasdieninis gyvenimas, nes bus išsaugotas tautinis savitumas. Tai praturtins visus, nes įvairių žmonių tarpe vyks bendradarbiavimas. K. Bendrija tik vieno prašo, kad vieni su kitais gyvenime darnoje ir taikoje, vieni kitus gerbdami, bendraudami, ir kad to siektume, Dievui padedant, visomis savo galiomis.

Paruošė kun. J. Staškus

"Tėviškės Žiburiai"

KOLCHOZŲ PADĖTIS BLOGEJA

Žemės ūkio ministro pavaduotojas V. Sankauskas, rašydamas VALSTIEČIŲ LAIKRAŠTYJE (I.28) apie padėtį kolchozuose ir sovchozuose, sako:

„Vis dėlto kelia susirūpinimą, kad pastaraisiais metais daugelyje ūkių pablogėjo ne tik gamybos intensyvumo, bet ir ekonominiai rodikliai. Dalis ūkių jau treji metai iš eilės dirba nuostolingai, didėja išsiskolinimas valstybiniam bankui“.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquiza, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

NUSIPRAUSIAU – IR, ŠTAI, REGIU!

Gavėnia – dvasinio atsigavimo metas, laikotarpis pasiruošimo Didįjį Šeštadienį naujinti krikšto įsipareigojimus ir pirmiau susitikti su mirtį ir nuodėmę nugalėjusiu Kristumi.

Prie to veda vieno ar kito Kristaus gyvenimo įvykių pergyvenimas. Nes tai yra išganymo žodis, būtent veiksmas, kuris veda išganyman. Šįkart reikėtų permąstyti visą šv. Jono Evangelijos 9-ą skyrių.

I Stebuklas!

Nuo amžių negirdėta, kad kas būtų akli gimusiam atvėręs akis, su Kristaus išgydytu neregium šaukia evangelistas

Net ir dabartinė medicina, su savo pažangia technika, neįstengia to padaryti. Bet jei ir įstengtų, neišeitų iš natūralaus gydymo proceso, ir vistiek negalėtų paneigti Kristaus padaryto stebuklo. Nes čia – tikras stebuklas!

Stebuklas,

atsižvelgiant į būdą ir "techniką" kuri buvo panaudota: "Žmogus, vardu Jėzus, padarė purvo, patepė juo mano akis ir pasakė: Eik į Siloamą nusiprausti. Aš nusiprausiau – ir praregėjau";

atsižvelgiant į tikslą, kurio siekė Viešpats, būtent "kad jame pasireikštų Dievo darbai, jo galybė" (Jo 9,3 ss).

Kaip pastebi šv. Tomas Akvinielis, Dievas leidžia stebuklus reiškiamai tiesai patvirtinti. (Kadangi tikėjimo tiesos viršija žmogaus proto galią, negalima ju rodyti protiniais argumentais, o reikia dieviškos galybės argumentų, taip kad, per veiksmus, kurie galimi tik Dievo galia, būtų tikima į kalbamas tiesas kaip paeinančias iš Dievo).

Iš tikrųjų ir čia pagydytas neregys, kad ir apgraibom, randa tikėjimo kelią į Kristų:

"Ką tu sakai apie jį?" – "Tai pranašas".

"Ar tu tiki Žmogaus Sūnų (būtent Kristų, Atpirkėją)?" – "O kas jis, pone, kad jį tikėčiau?"

"Tai tas, kurį tu matai ir dabar kalba

su tavimi"

Žmogus sušuko: "Tikiu, Viešpatie: – ir suklupęs pagarbino jį.

Liturgija mums paveda šį Evangelijos įvykį permąstyti, kad ir mes surastume – ar patikslintum – kelią į Viešpatį Kristų.

II. Mūsų aklas užsispyrimas

Žmogus, kuris ir šiandien tiki visokiais šarlatanais, dažnai užsidaro tikėjimui į Kristų.

Evangelistas Jonas tatau puikiai pristato ir šio stebuklo atveju – aprašo žydų pastangas paneigti stebuklą ir... Kristų:

"Tai jis... O, ne, tik į jį panašus... Taip, tai aš... O kaipgi atsivėrė tavo akys? ... Žmogus, vardu Jėzus... Kur jisai? ... – Nusiveda buvusį neregį pas fariziejus. Šie ėmė jį iš naujo kamantinėti... Liepė pašaukti jo tėvus; ir vėl klausinėti: Koku būdu jis tau atvėrė akis? ... Aš jau sakiau. Tik jūs neklausote. Gal ir jūs norite tapti jo mokiniais? – Mes esame Mozės mokiniai, o šitas – nusidėjėlis, nes subatos nesilaiko... Jei šitas nebūtų iš Dievo, nebūtų galėjęs iš prigimties aklam atverti akis... Tu visas gimęs nuodėmėse, ir dar nori mus mokyti? – Ir išvarė jį lauk."

Ar nepanašiai spiriasi ir šiandien tie, kurie nenori tikėti Kristų?

Nekalbam apie neturinčius tikėjimo, o apie tuos, kurie nenori tikėti, būtent tie, kurie – individai ar grupės, partijos ar net valstybės – veda kovą prieš Dievą, prieš Kristų, prieš religiją. Tai baisus žmonių sąžinės žalojimas.

"Gal kartais akli ir mes?" – gali fa-

riziejiškai klaustis.

Kaip tai! Akademikas, kino žvaigždė, inžinierius, astronautas... aklas?!

"Jei būtumėt akli, neturėtumėt nuodėmės, bet kadangi sakote: "Mes neakli", pasiliekaite savo nuodėmę".

"Pasiliekat savo nuodėmę"!

Tatau pasakyta ne tik tai "netikėliams" bet ir tiems, kurie, prisidengę krikščionio vardu, pasilieka Bažnyčioje ir ją griaua iš vidaus: traukia Bažnyčią į užimtas pozicijas, kad pateisintų savo nekrikščionišką gyvenimą (ir stengdamiesi nuraminti savo neramią sąžinę), būtent nori, kad Bažnyčia taip mokytų ir gyventų, kaip jie gyvena – "laisvai"

III. Šviesos vaikai

Kaip taikliai šiandien skamba apaštalo žodis: "Broliai, kadaise buvote tamsa, o dabar esate šviesa Viešpatyje. Tad ir elkitės kaip šviesos vaikai" (Ef 5,8 ss).

Kaip pasireiškia šviesos vaikai?

– "Visokiu gerumu, teisumu ir tiesa";

– ir paties gyvenimo nusistatymu: teigiamai: "Ištirkite, kas Viešpačiui patinka";

neigiamai: "Neprisidėkite prie tamsos darbų".

Ir ne tik tai, o "verčiau aiškiai juos smerkite".

Taigi, kaip toli nuo krikščionybės dvasios gyventi "betkaip", praleisti pro pirštus, atsisakyti skleisti krikščioniško gyvenimo reikalavimus.

Kristus yra reiklus. Jis reikalauja ne tik išviršinių atsivertimo darbų, o ir vidinio nusiteikimo.

"Aš – pasaulio šviesa", sako Viešpats; "kas mane seka, turės gyvenimo šviesą".

"Aš žiūriu kitaip, negu žmogus; žmogus žiūri į išorę, o Viešpats žiūri į širdį, į vidų".

Mes gi kaip tik nenorim, vengiam, kad kas šeimininkautų mummyse, mūsų viduj. Gal net patys bijom ten jeiti. O įsileisti ten ką kitą – ir dar Kristų! – verčiau nei negalvoti.

Bet ar tai ne strauso nusiteikimas?

Ir ar ne miegaliaus padėtis?

"Visa, ką tamsa smerkia, bus regima".

"Pabusk, kuris miegi – ir apšvies tave Kristus!" – šaukia Liturgija.

Taigi, kažin ar ir man nereikėtų "nusiprausti Siloamo tvenkinį", kad galėčiau praregėti – ir susitikti su Kristumi?

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL. Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

LIETUVIAI PIETŲ AMERIKOJE

A.D.P.

URUGVAJUJE

MŪSŲ KOLONIJOS JAUNIMAS

Ramutės Kemežaitės, kuri Urugvajuje Praleido 10 dienų, paskatintas posėdžiavęs keletą kartų, nutarė įsteigti Urugvajaus Lietuvių Jaunimo Sąjungą, kuri veiks Urug. Liet. Kult. Draugijos globoje ir vadinsis "URUGVAJAUS LIETUVIŲ KULTŪROS DRAUGIJA – JAUNIMO SKYRIUS". Sudaryta jaunimo komisija, kurią sudaro: Pirm. – Antanas Grigorio-Šleivys, Vykdomasis vicepirmininkas. – Omar Rasikas, Vicepirmininkas, informacijos reikalams – Diana Fornara, Korespond. sekretorė – Silvina Sapokaitė, Protokolų sekretorė – Elvira Lamanauskaitė, Išdininkas – Jurgis Dobilevičius.

Per porą sekmadienių ir šeštadienių jaunimas kalbėjo radijo bangomis – lietuviškai ir ispaniškai – supažindindamas koloniją su šiuo nutarimu. Kvietė visą mūsų kolonijos jaunimą įsijungti į bendrą veikimą, ypač tuos, kurie tikrai nori dirbti ir prašė visos kolonijos talpos, paremti jaunimo darbą.

– Sveikiname mūsų jaunimą už jo ryžtingas pastangas organizuotai dirbti mūsų tautos laisvei ir jos gerovei ir tęsti mūsų kolonijos pirmųjų emigrantų pradėtą gražų darbą Dievo, tėvynės ir artimo meilės tarnyboje.

ROMAS KASPARAS rašo iš Vašingtono, 13.1.1982:

"... Turbūt rašiau, kad gavau tarnybą Amerikos Balse. Dirbu lietuvių skyriuje. Ką čia darau? Ogi kalbu į mūsų Lietuvėle – mūsų programos neilgos: dvi po 30 minučių ir viena – 15 min., bet reikia daug rašyti, daryti vertimus, paruošti žinias, tad tenka pašokinėti, ypač rytais, ruošiantis pirmajai programai, kurią iš Vašingtono transliuojame 10 val. ryto. Lietuvoje ji girdima 18 v. Antroji programa yra girdima 20 val., o trečioji 6, 15 val.

Kiekvieną dieną turime skirtingus

Romas Kasparas

skyrius, k.a. kultūrinę apžvalgą, religinę valandėlę, sporto apžvalgą, ir t.t. Noriu jums pranešti, kad nuo mano atsi-radimo Amerikos Balse, kultūrinėje apžvalgoje yra žinių iš Urugvajaus. Visi kultūriniai įvykiai, paminėti "Žiniuose", dabar nukeliauja į Lietuvą. Tad būkite malonūs į "Žinias" įrašyti kuo daugiau kultūrinių įvykių, kaip antai Ažuolyno ir Rintukų pasirodymus, meno parodas, išleidžiamas juosteles ir plokšteles, U.L. Kultūros Draugijos renginius, parapijos ruošiamus įvykius ir t.t. ... Prašau pasveikinti visus mielus Urugvajaus lietuvius" ..

VASARIO 16-sios MINĖJIMAS

Urug. Liet. Kult. Draugijos, gražiai atnaujintoje, rūmų salėje praėjo, kaip paprastai, pakilioje nuotaikoje. Žmonių dalyvavo mažiau, negu keliolika metų atgal. – Mažėja mūsų aktyvioji kolonijos dalis. Programą pravedė Marta Silvina Šapokaitė, sekretorė, ispanų ir Antanas Grigorio-Šleivys, vice pirmininkas lietuvių kalba.

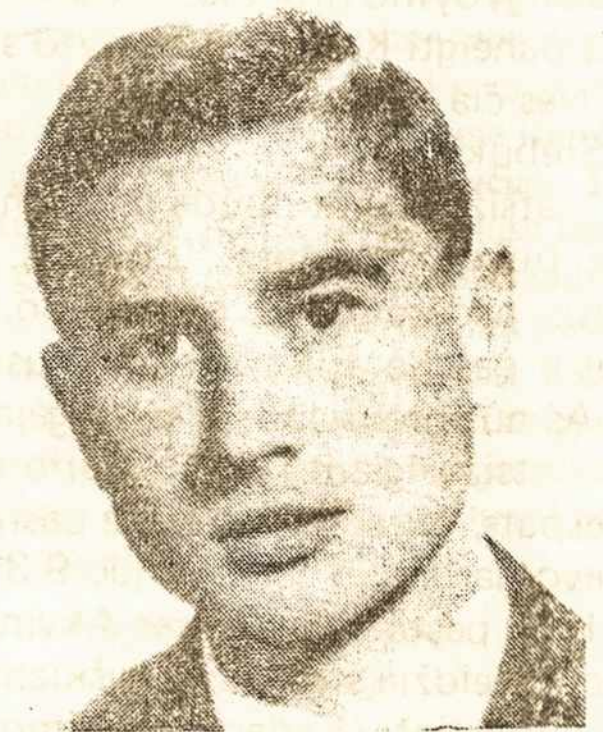
Programą išpildė jungtinis choras – Urugvajaus ir Lietuvos himnus ir pora dainų. Vaikai, vadovaujami Janės Dobilevičienės, Vilmos Štendelytės ir Vytauto Dorelio – šis vadovavo ir bendro choro dainoms –, dainavo ir šoko tau-

tinius šokius. Vyresnieji Rintukai, vadovaujami Antano Grigorio-Šleivio, prieš porą savaitių grįžę iš S. Paulo, Brazilijos, kur žaviai atliko valandos taut. šokių programą, pradžiugino mus keiliais tautiniais šokiais. Reikia pasidžiaugti, kad jie kaskartą daugiau šoka, daro pažangą.

Svečias iš šiaurės, psichologas Vaclovas Kleiza, PLB vykdomasis vicepirmininkas, kuris dalyvavo S. Paulyje, P. Amerikos lietuvių Bendruomenių atstovų susirinkime, savo kalboje pabrėžė tos sukakties reikšmę šių dienų mūsų tautiniame gyvenime. Kun. J. Giedrys, užmiršo, kad jis turėjo pasakyti keletą žodžių ir ispanų kalba, bandė iškelti kiekvieno mūsų pareigas savo tėvynei – ko ji šiandieną iš mūsų Urugvajaus lietuvių laukia. Vytautas Dorelis, U.L.K. Drg. pirmininkas, pasidžiaugė gražiais bendro darbo vaisiais, atnaujinant tuos rūmus, tą mažytę Lietuvos dalelę tolimajame Urugvajuje ir kvietė visus prisidėti prie tolimesnių darbų. Buvo perskaitytas jaunimo pareiškimas. Jame buvo skelbiama Urug. Liet. Jaunimo Sąjungos įsteigimas ir jos 5-kių asmenų valdyba. Jaunimas veiks kaip Urug. Liet. Kult. Draugijos padalinys-skyrius.

Po meninės programos susirinkusieji į minėjimą, vaišinosi ir kalbėjosi su savo draugais. Mažai kas tešoko. Jaunimas išvyko ieškoti triukšmingesnės kažnavalų muzikos. Mat – tai buvo užgavėnių šeštadienis.

ARGENTINOJE

Dr. Ernesto Paršelis.

Katalikų Universiteto Sto. Tomás de Aquino, Filosofijos fakulteto dekanas. Koelno univ. V. Vokietijos, sausio mėn. buvo pakviestas skaityti paskaitų ciklą, tema: La evolución del pensamiento filosofico argentino. Tuo pačiu metu dr. E. Paršelis ap-lankė Paryžių, Roma Atėnus.

► Inž. Leonardas Mitrulis, Sao Paulo PLIAS Sąjungos vicepirmininkas, tarnybos reikalais lankėsi Argentinoje. Budamas Buenos Aires mieste ap-lankė kai kurias liet. įstaigas.

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

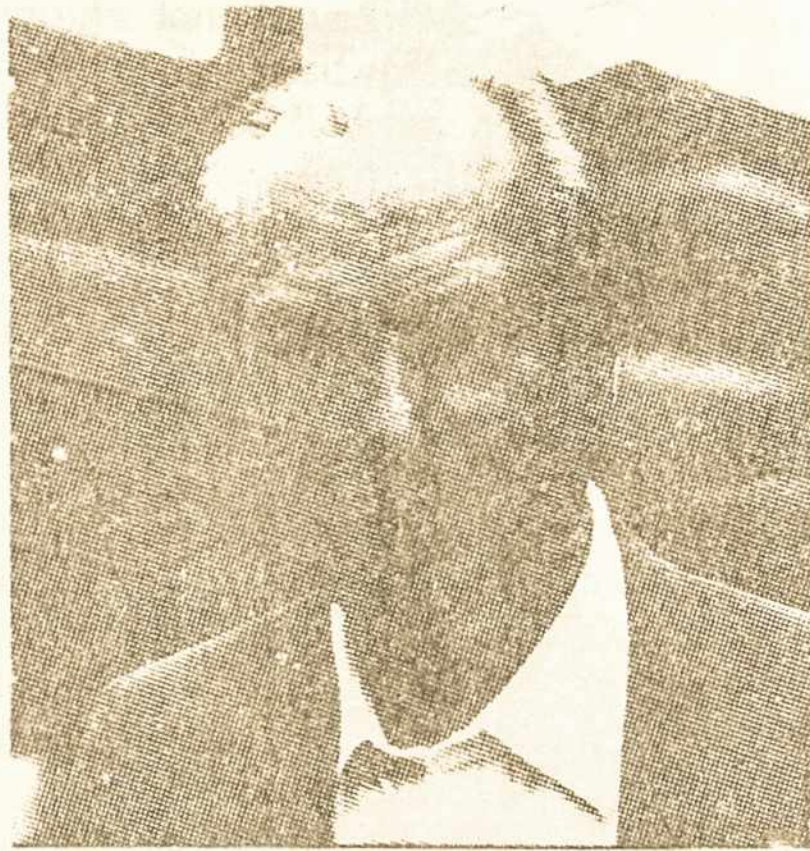
Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

PIETŲ AMERIKOS LIETUVIŲ BENDRUOMENIŲ PIRMININKŲ SUAŽIAVIMAS

DR. VYTAUTO DAMBRAVOS, VENEZUELOS LB PIRMININKO, PRANEŠIMAS

Sveikinu šio suvažiavimo šeimininką poną Joną Tatarūną ir iš Pietų Amerikos suskridusius svečius ir drauge perduodu Venezuelos Lietuvių Bendruomenės siunčiamus Vasario 16 sveikinimus. Venezuelos lietuvių, o drauge ir visų išeivijoje gyvenančių tautiečių troškimas yra, kad, išlaikydami lietuviybę ir tęsdami Lietuvos laisvės kovą išeivijoje, susilauktume galutinės pergalės. Darbas bus lengvesnis, jei visi dirbsime vieningai. Nuo pat okupacijos pradžios sovietinis okupantas bando nuodyti lietuvių vienybės dvasią. Jo pastangos pastebimos ir išeivijoje. Lietuviai negalime sau teisti, kad vienybė būtų mūsų pačių pažeidžiama iš vidaus. Griaudami ir ardydami vienybę savo tarpe, mes talkininkautume okupantui, padėdami priešui lengviau siekti savo kėslų. Mes esame ir turime likti garbingos tautos – garbingi vaikai.

Praėjusieji metai buvo svarbių jubilėjinių sukakčių metai. Praėjo keturiasdešimt metų nuo Baisiojo Birželio masinių deportacijų, kuriomis Stalinas pasmerkė lietuvių tautą genocidiniam naikinimui. Praėjo keturiasdešimt metų nuo heroiško lietuvių tautos sukilimo ir isteigimo tautos valią atstovaujančios rezistencinės vyriausybės. Praėjo keturiasdešimt metų ir nuo Atlanto Chartos, kuria visoms tautoms buvo užtikrinta laisvo apsisprendimo teisė. Nepraėjo daug metų (gal tik koks penkmetis), ir Vakarai jau tada suprato, kad jų vestoji nuolaidų politika nedavė lauktųjų vaisių: Vakarai pasirodė nepajėgūs paveikti Sovietų Sąjungą pripažinti ir gerbti tautų laisvės, valstybių neliečiamybės ir žmogaus teisių gerbimo principus, kurių laikėsi Vakarai, kurias buvo pasižadėję vykdyti ir sovietai, prisidėdami prie Atlanto ir prie Jungtinių Tautų Chartų. Užteko trumpo laiko, kad sovietai savo veiksmais sukeltų Vakaruose abejones dėl jų geros valios. Užuoat respektavusi okupuotų kraštų gyventojų valią, Sovietų Sąjunga pradėjo Pabaltijy deportacijas ir terorą. Bet jau tąsyk prezidentas Trumanas parodė politinį ir ideologinį pasipriešinimą, paskelbdamas garsiąją "dvylikos punktų" doktriną, naujai pabrėždamas laisvo tautų apsisprendimo ir žmogaus teisių principus. Tai buvo ženklas pasauliui įsisąmoninti, kad Jungtinės Amerikos Valstybės neatsisako principu, kurias buvo paskelbusi Atlanto Charta. Šioji sovietų aneksijos ir okupacijos padarinių nepripažinimo politika tęsiama iki mūsų dienų, o politinės svarstyklės pastaruoju metu ypačiai stipriai pradėjo krypti mūsų naudai. Kaip anksčiau, taip ir šiandien sovietinis režimas laikosi tik ginkluotu smurtu. Sovietai žino, kad Vakarų demokratijos karo nenori; jos daro visa karui išvengti. Demokratijos karų nepradeda. Dėl to Sovietų Sąjunga taip brutaliai provokuoja agresijas svetimų sąskaiton, žarstydamą degančias žarijas svetimomis rankomis, versdama kitus lieti kraują. Bet ir Sovietų Sąjunga pradeda kraujuoti, o kraujavimas nesiliaus. Arba Sovietai supras reikalą keisti savo politiką, arba jie pamaži nukraujuos. Geriausias vaistas nuo bolševizmo – pagyventi po Stalino-Lenino raudonąją vėliava. Kas to vaisto ragavo – nuo ligos išsigydė. Neturi mūsų

**DR. VYTAUTAS ANTANAS
DAMBRAVA** – Biografinės žinios

Baigė Utenos valstybinę gimnaziją ir Vilniaus Universitete Teisės Mokslų fakultetą. Austrijoje baigė akademines studijas Leopoldo Franzens universitete. Innsbrucko mieste, gaudamas teisės mokslų daktaro laipsnyje. Papildomas studijas turėjo Columbia un-te New Yorke, muzikos akademijoje MOZARTEUM Austrijoje ir Augštesnioje Vaidybos meno studijoje Vilniuje.

Lietuvoje ėjo Vilniaus Apylinkės Teismo teisėjo pareigas. Išvežus šeimą į Sibirą ir emigravus į Jungtines Valstybes, buvo akredituotas korespondentas Jungtinėse Tautose. 1951 metais įstojo į valstybinę tarnybą Valstybės Departamente, pradėdamas dirbti Amerikos Balso lietuviškoje tarnyboje. Vėliau buvo priimtas į JAV užsienio tarnybą, gaudamas prezidento siūlymu ir Senato pritarimu karjeros diplomato laipsnį. Diplomatinėje tarnyboje dirbo Vietname, Bolivijoje, Meksikoje, Argentinoje, Venezueloje ir El Salvadore ataché, konsulo, pirmojo sekretoriaus ar ambasados patarėjo pareigose. Bėli vijos prezidentas jį apdovanojo aukščiausiu to krašto ordinu; JAV vyriausybė taip pat kelis kart jį apdovanojo aukštais žymenimis už nuopelnus tarnyboje.

Buvo vienas lietuviškos gimnazijos steigėjų ir jos mokytojų UNRRA-IRO stovykloje prie Salzburgo Austrijoje, būdamas lietuvių ir estų kolonijų komendantu ir tų bendruomenių pirmininku. Profesoriavo Saigono universitete Vietname. Specialius akademinius kursus yra davęs katalikų universitetuose La Paz ir Asuncione.

JAV buvo Tarptautinės Laisvųjų Žurnalistų Federacijos generalinis sekretorius ir jos pirmininkas.

Daug bendradarbiavo spaudoje, rašydamas lietuvių, ispanų, vokiečių ir anglų kalbomis. EDISAR leidykla Buenos Aires išleido jo parašytą knygą SAN CASIMIRO.

stebinti, kad komunistai Vakarų Europoje stipriau ir greičiau apsiriboja nuo Sovietų Sąjungos viešai ir garsiai smerkdama jos vedamą kumščio politiką, ką mes dabar matome Lenkijoje.

Suvažiavome čia ne skūstis ir verksti, o naujai įsipareigoti darbui ir kovai. Kad Lietuvos byla liko gyva, daug prisidėjo Lietuvos rezistencija, kuri laisvam pasauliui parodė lietuvių laisvės troškimą, nepabūgstant kančios ir kraujo aukų. Galima džiaugtis, kad lietuviai išlaikė tautos branduolį savo tėvynės ribose. Dirbome ir mes išeivijoje, neleisdami pasauliui Lietuvos klausimo užmiršti, o išlaikėme jį gyvą iki atėjo palankesnė tarptautinė politinė padėtis, kada vėl yra stipriau ginamos žmogaus ir tautų teisės bei laisvės.

Mūsų uždavinys vakar, šiandien ir rytoj lieka tas pats: išlikti lietuviams ir apjungti darbui ir kovai visas išeivijos jėgas – kovai už lietuvių tautos teises ir mūsų krašto laisvę.

Ugi metai išeivijoje daro žalingos įtakos tautiniam išsilaikymui, o supasaulėjusi žmonija, paneigdama krikščioniškas vertybes, stipriai pakerta ir moralinį pagrindą. Tačiau mūsų išeivijai yra gyva, mūsų išeivija yra apsijungusi. Pasaulio Lietuvių Bendruomenė nėra dar viena organizacija, nėra vien iškaba, ar vardas. Pasaulio Lietuvių Bendruomenė yra išeivijos lietuvių kūnas ir kraujas.

Venezueloje dirbame energingai, efektyviai ir darniai. Didžiausias priešas yra laikas, kuris negailestingai ardo mūsų gretas priaugančiose gretose. Tačiau, žinodami ligą, žinome ir jos gydymo metodus. Į Bendruomenės sudėtį Venezueloje yra įsijungę visi svarbiausieji organizuoti vienetai: Lietuvių Šalpos Centras, Lietuvių Katalikų Misijos Taryba, Lietuvių Kultūros Fondas ir Lietuvių Jaunimo Sąjunga. Bendruomenė ir Katalikų Misijos Taryba esame vieningos nuomonės, kad religija, krikščioniškas auklėjimas ir moralė tautai ir tautybei palaikyti yra vieni pagrindinių atramos taškų.

Bendruomenės pareiga: stiprinti krikščionišką – katalikišką veiklą; Misijos pareiga – per lietuviškas religines pratybas įprasminti lietuvišką rezistencijos dvasią. Reikia nuosirdžiai džiaugtis mūsų jaunaisiais aktyvistais, jų susipratimu ir jų rodoma iniciatyva. Pereitų metų vasarą jie suruošė jaunimo mokyklėle pradžio kams, daugiausia mišrių šeimų vaikams. Tautiniai šokiai rodomi saviems ir svetimiems teatruose, aikštėse ir televizijoje – jų šokiai laimi premijas. Politiniai jie irgi yra susipratę. Prieš išvykstant mūsų jaunimo pirmininkui, jis nepagalėjo nei pastangų, nei laiko, prašydamas talkos padėti pasiruošti jaunimo suvažiavimui kuriame būtų svarstomas reikalavimas, kad jaunieji Lietuvos disidentai nebūtų sovietų tar domi, kalinami, siunčiami į priverčiamojo darbo stovyklas, ar baudžiami gydymu specialiose psichiatrinėse ligoninėse tik už ištikimybę Dievui ir savo Tėvynei. Man grįžta mintin jaunimo vado pasisakymas prieš kelis metus jaunimo kongrese Buenos Aires: "Mums reikia

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs

KALBAMA LIETUVIŠKAI

PIRMININKU SUVAŽIAVIMAS.

svajotojų, bet jų per maža. Mums reikia liaudies meno ir šokių, bet jų per maža. Mums reikia partizaninės kovos dvasios ir mums reikia kovos programos. Mums reikia kovos draugų ir sąjungininkų, nežiūrint, kur jie gyventu ir kokia kalba kalbėtų. Veikla sau ne veikla. Ateina laikas duoti veiklai gilesni turinį. "Aš galėčiau pridėti tikrai vieną žodį Amen.

Šioji kovos dvasia atsispindėjo pereinamųjų Krašto Valdybos organizuotoje iškilmingoje Birželio ivykių manifestacijoje Caracas mieste, į kurią buvo sutraukti ne tik baltai, bet ir kitų pavergtų tautų atstovai, pirmiausia gi lenkai, vengrai, o taip pat daug venezueliečių.

Baisiojo Birželio sukakties proga buvo praveistas stiprus spaudos vėjus. Šventės išvakarėse didžiausias ir įtakingiausias Venezuelos dienraštis El Universal idėjo visą lapą, apžvelgdamas Pabaltijo okupaciją ir deportacijas. Kitas įtakingas ir plačiai skaitomas dienraštis, La Religion, idėjo gausiai iliustruota medžiaga net keturiose laidose. Šimtai egzempliorių buvo bematant išdalinta prie Don Bosco saleziečių šventovės, kurioje saleziečių vyskupas Miguel Delgado laikė iškilmingas pamaldas už Pabaltijo tautas. Ta pačia proga buvo naujai išleista ispanų kalba prof. Ereto knygelė: "Užmirštieji Baltai", o taip pat išplatintas labai gerai paruoštas latvių informacinis biuletėnis apie deportacijas ir politinę baltų priespaudą Jaunimas taip pat išplatino tūkstantinius tiražus atsišaukiminių lapų: vienas apie Nijolės Sadūnaitės liudijimą už tikėjimą, o kitas, su doze ironijos, pavadintas "Sovietų Sąjunga kviečia jus į sovietinį turizmo rojų Sibira". Pirmoje atvirlapio pusėje koncentracijos stovyklos vaizdas, o kitoje britų Daily Mail vedamasis apie Pabaltijy vykdomą genocidą. Spaudiniai išsiuntinėti vyriausybės nariams, ambasadoms, universitetams.

Bus daugiau

UŽSIMOKĖJO UŽ "MŪSŲ LIETUVĄ"

Silvia BENDORAITĖS	
MACHADO	1.000,00
Petras ŠIMONIS	2.000,00
Veronika PUNDZEVIČIUS	
ČIUS	1.000,00
Sofija PILIPAVIČIUS	1.000,00
Sergio PILIPOVIČ	1.000,00
Lionginas BALTRŪNAS	1.500,00
Monica BOTIERIUS	1.500,00
Antanas MACIULEVIČIUS	2.000,00
Vera MUSTEIKIS	1.000,00
Albina VASILIAUSKAITĖ	2.000,00

A. A. Kun. BENEDIKTO SUGINTO beartėjančių 10-tųjų mirties metinių proga (1972 m. balandžio 20 d. Chicago, ILL. USA)

SKAUDVILĖS MILŽINUI

(Šalpos apaštalui kun. Ben. Sugintui)

*Jeį nesugrįšim į tėvynę,
Prie Mūšos, Minijos krantų,
Mūsų ainiai – tave atminę –
Supins girliandų vainikus.*

*Jeį nesugrįšim, kur išaugom,
Senos Skaudvilės parugėm . . .
Te Visagalis tave saugo –
Vis šalpos milžinu budėt.*

*Ir nesugrįžęs – tu atliksi
Šventąją pareigą žmogaus.
Ir nesugrįžęs – ištesėsi,
Kol metai tau pečius prispaus.*

*Tu, kaip senos tėvynės krivis,
Nauju žygiuodamas keliu . . .
Šalpos apaštalu užgimęs –
Prieš tave nusilenkt galiu.*

*Tave apibara, burnoja . . .
Duris užtrenkia – ne visi . . .
Tu vis su šypsena klampoji,
Vienintelis šalpoj esi.*

1955, Prez. Prudente – Brasil

Eilėraštis paimtas iš naujai išėjusio, poeto KLEMENSO JŪROS, poezijos rinkinio "KAUBURĖLIAI"

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

30-TOS DIENOS MIŠIOS

už a. a. VALENTINĄ BEIVYDĄ

bus atlaikytos šeštadienį, balandžio 3 d. 19 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioj.

Visus choristus, bičiulius ir pažįstamus kviečiame dalyvauti.

Buvęs Aušros Choras

MŪSŲ MIRUSIEJI

Kovo 19 d. mirė VINCAS-VICENTE JAKŠTIS, eidamas 82-sius metus Gimęs 1900 m. rugpjūčio 30 d. Šakiuose, Brazilijon atvyko 1926 metais. Gyveno V. Beloį, kur dirbo prie audimo Persikėlė į Mirandopolis su smulkių reikmenų krautuve. Buvo ištikimas Miškaitojojas.

Gedėtas Velorio Municipal da Vila Mariana šermeninėj, buvo palaidotas V. Mariana kapinėse.

Liko liūdesy duktė Elvira Francisca Jakštis.

7-tos dienos Mišios bus kovo 25 d. 20 val. N. Sra. da Saúde bažnyčioj, V Mariana.

"Vilties Mišios (Missa da Esperança) bus balandžio (abril) 3 d. 9 val. ryto N. Sra. da Rita bažnyčioj, Mirandopolis.

Ilsėkis Kristaus ramybėje.

MIRĖ VINCAS KULIEŠIUS

Šeštadienį, kovo 20 d., 7 val. vakaro Čikagoje mirė VINCAS KULIEŠIUS. Buvo palaidotas trečiadienį, kovo 24 d.

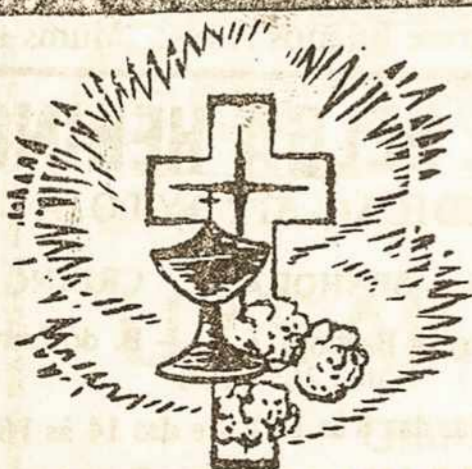
MIŠIOS

už a. a. JUOŽĄ BAUŽI

7 mirties metinių proga bus šio balandžio (abril) 3 dieną, 7 val. ryto, V. Zelinės bažnyčioje.

Giminės ir pažįstami yra nuoširdžiai kviečiami dalyvauti pamaldose. Iš anksto dėkoja

Anelė Baužienė

MŪSŲ ŽINIOS

VEDYBINIO GYVENIMO SUKAKTIS

Laimingi d-rės dentistės Solangės gimdytojai – Victor ir Maria Ratautas.

Kovo 2 dieną VICTOR-VYTAUTAS ir MARIJA RATAUTAI, giminių ir bičiulių apsupti, su padėka Dievui, gražiai paminėjo savo santuokos sidabrinį jubiliejų. Jiedu yra laimingi d-rės dentistės Solangės ir dar dviejų berniukų tėvai.

São Paulo Football Club komanda 1955 m. Stovi antras iš dešinės Victor-Vytautas Ratautas.

Pats Victor-Vytautas daug kam yra žinomas kaip buvęs "São Paulo" futbolo komandos pasižymėjęs atletas.

Jam teko su šia komanda keliauti plačiai po pasaulį; ir turi nuotrauką su popiežium Paulium VI-tuoju Romoje.

Jubiliatams Vytautui ir Marijai ilgiausių, laimingų ir nuopelningų metų!

P A D Ē K A

Šv. Kazimiero Asmeninės Parapijos šelpiamų ligonių, senelių, našlaičių var dan, nuoširdžiai dėkojame kom. Meldučiui Laupinaičiui už pakartotą paramą.

Dėkojame ypač už padovanotą labdarybės tikslu, paraguajiską harpą, kurią pardavus buvo gauta Cr\$. 15.000,00, kaip ir už 50 egzempliorių "UM REINO CLANDESTINO NA AMAZONIA". Už tas knygas buvo realizuota taip pat apie Cr\$. 15.000,00.

Kalbant apie mūsų kolonijos lietuvišką labdarybę ar antilabdarybę – "labdarybės madą ar nemadą", būtų galima daug ko pasakyti. Būtų gera, kad kas ir iš "ML" skaitytojų pasisakytų šia tema.

Iš viso, daug kas iš mūsų lengvai atsisako vargdieniui ranką ištiesti su įprastu, nudėvėtu, egoistišku pasiteisnimu, kad būk jam niekas nieko nedavęs, ir ką turįs pats savo prakaitu užsidirbo.

Popiežiaus enciklika "Dives in Misericórdia" – "Dėsnus mielaširdingumas" aiškina, kad mes ką turime viską

turime iš Dievo malonės. Turėtume, tad, atkreipti daugiau dėmesio į tuos tautiečius, kurie mažiau už mus iš Dievo gavo ir, dėl to, yra reikalingi mūsų medžiaginės ar dvasinės pagalbos.

Ką mes kitiems duodame, gražiname Dievui, ir tuo pačiu Amžinybės Bankan sau patiems įnešame, taip pat per Dievo malonę.

Dievas mus teis iš mielaširdystės darbų.

Kun. P. Urbaitis

50-METIS ir 20-METIS ATŠVĘSTI KARTU

VYSK. FRANÇOIS – XAVIER REY

Kunigą daktarą A.F. Bendoraitį prieš 20 (su viršum) metų Paryžiuje sutiktą, Vysk. François-Xavier Rey, Guajará Mirim Misijos įkūrėjas, iškvietė į Amazonijos platumas.

Šiomet senelis vyskupas, po sunkios ligos atsigavęs Sanpaule, grįžo Rondonijon ir ten kartu su "Lietuvių Daktaru Schweitzeriu" – paminėjo dvigubą sukaktį.

"M.L", kurios kun. d-ras. A.F. Bendoraitis yra pastovus skaitytojas ir rėmėjas, abiem sukaktuvininkam linki dar daug metų dirbti jiems Dievo vargdienių labui, skirtoje plačioje teritorijoje, nugalint klimato ir aplinkos sunkumus.

Ad multos annos

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 · V. Prudente · Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

Dra. Solange Ratautas

Cirurgiã Dentista - CRO SP

CPF 830.445 648-53

Al. Dr. Vieira de Carvalho, 451 Santa Terezinha
Sala 2 - Fone: 447-8313 STO ANDRÉ

MŪSŲ ŽINIOS

ŠVENTĖ LITUANIKOJE

Po visų atidėliojimų, šventė Lituani-koje tikrai įvyks kovo 28.

Važiuoti galima savo susisiekimo priemonėmis arba specialiais autobu-sais. Vietą autobuse galima užsisakyti pas p. J. Tatarūną (telefonas 63-7344), Šv. Kazimiero parapijos klebonijoje (telef. 273-0338), Šv. Juozapo parapi-jos klebonijoje (telef. 63-5975).

Autobusai išeis iš Vila Zelinos 7,30 val.

10 val. Šv. Mišios Lituaniakoje

Po Mišių koplyčios pamatų šventini-mas ir, plaukimo baseino atidarymas (inauguracija).

12,30 val. pietūs.

Veiks Svečių Namų svetainė. (Norin-tieji pietauti svetainėje prašomi praneš-ti iš anksto). Piknikų name bus kepa-mas "churrasco" ir veiks bufetas.

15,30 val. kava (Svečių Namuose).

16,30 val. autobusai išvažiuoja atgal.

Lituanikos vadovybė kviečia visus lietuvius šią datą paskirti susitikimui Lituaniakoje.

BIBLIOTECA MUNICIPAL

Municipalinė Vila Prudentės Bibliote-koj (Av. Zelina, 157) yra lietuviškas sky-rius, kuris nuolat auga naujom lietuviš-kom knygom.

Biblioteka yra atvira kasdien nuo 8 iki 18 val., o šeštadieniais nuo 8 iki 12 valan-dos.

Emilija ir Jonas Vosyliai, išvermingi ML skai-tytojai São Vicente, su proanūkais. Geriausių linkėjimų ypač p. Emilijai, balandžio 5 d. mi-ničiai 75-metį.

GARBĖS LEIDĖJAI

STEPAS ir SALOMĖJA NARUŠIAI

ML rėmėjams ir bendradarbiams linkime geros sveikatos ir gausios Dievo palaimos

Administracija

MARIJOS METAI

Lietuvos vyskupai paskyrė trejus me-tus pasiruošti šv. Kazimiero Jubiliejui, kuris bus švenčiamas 1984 metais. Šie yra MARIJOS METAI.

Tad ir mes, jungdamiesi su Lietuvos vyskupais ir tikinčiaisiais bei visais tau-tiečiais, pasklidusiais po pasaulį, skelbia-me šiuos 1982 metus MARIJOS ME-TAIS.

Per juos stengsimės

– ugdyti gilesnį ir gyvesnį pamaldu-mą į Mariją;

– patys pažinti ir supažindinti kitus su Švč. Marijos įsiterpimu į mūsų tautos gyvenimą. kaip tai Marijos apsišėškimas Šiluvoj 1608 metais ir mūsų dienomis Girkalny, Skiemonyse ir kt.

– suruošti gausesnę šventkelionę į Apareidą.

1982. – TARPTAUTINIAI SENELIŲ METAI

"Qual é o meu atendimento ao an-cião no ano internacional do ancião? .

Štai klausimas, skaitomas, pakabin-tas ne vien tik ant bažnyčios durų, o dažnokai išnešamas ir plačios brazilų ir tarptautinės spaudos, radijo, televizijos.

O kaip mes su mūsų lietuviškąja "Se-niūnija"? – su ta beveik pašaipiai vadi-nama "Modelo 19 que vai em breve aca-bar"? .

Ar nereikėtų ir mums – privačiai ar organizuotai – atkreipti daugiau dėme-sio bent į kaikuriuos mūsų kolonijos se-nelius, daug veikusių ir nusipelnusių, o dabar gal gyvenančius prieglaudose ar niūriame vienišume? .

Nemaža jų gal kovoja ir su sunkiai se-niems neišvengtiniomis dvasinėmis ir me-džiaginėmis problemomis, – ir šiais se-neliams skirtuose 1982 metuose. (KPU)

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Vincas ORENTAS	Cr, 2.000,00
Marija Kleizaitė-MISEVI-ČIENĖ	1.500,00
Aldona Trinkūnas DZIGAS	1.500,00
Petras MASEVIČIUS	2.000,00
Edvardas PAŽĖRA	2.000,00
Simas BAJORŪNAS	1.500,00
Jonas KAZLAUSKAS	1.500,00

• Kas bėga nuo lietuviškos spau-dos, bėga nuo savo tautos

GEDULINGOS MIŠIOS

už a.a. VINČĄ KULIEŠIŲ bus kovo (marčo) 30 dieną, antradienį (terça-fei-ra) 20 val. V. Zelinos bažnyčioje.

Giminės, draugai ir pažįstamieji yra maloniai kviečiami dalyvauti pamaldo-se. Už ką iš anksto nuoširdžiai dėkoja

Joteikų šeima

VIENOS ŠEIMOS PENKI NAŠLAIČIAI

PUSTELNINKŲ šeima, gyvenanti prie São Cristóvão ligoninės, Alto da Moóca, SP., pergyveno gal tragiškiau-sią bet kokioje šeimoje galimą nedalią.

Motinai tragiškai mirus, liko ligonis tėvas su penkiais mažamečiais vaiku-čiais.

Mūsų kun. kleb. Prano Gavėno rū-peščiu, trys berniukai – 9, 10, 12 me-tukų, buvo priimti į CIDADE DA CRI-ANÇA, Solemar-Mongaguá apylinkėje. Tame VAIKŲ MIESTE darbuojasi ir dvi Seselės Salezietės.

Tos pačios nelaimingos šeimos dvi mergaitės tapo priglautos "Nossa Se-nhora Menina", Seselių Kongregacijos našlaityne, Caiçara, Porto Alegre.

Kas dar tikresnio belieka tiems pen-kiems našlaičiams, tai jų geroji senelė, Emilija, bet ir ji be savos pastogės, be pensijos, gyvenanti su sergančiu sūnumi mielaširdingos lietuviškos našlės užleista-me mažame kambarėlyje.

Praeitą trečiadienį, kovo 17 dieną, teko šias eilutes rašančiam aplankyti tris našlaičius ir jiems perduoti Senelės santaupų siuntinėį.

Į "Cidade da Criança" mane pavėži-no viena brazilų bevaikė šeima, turėjusi gerų pažinčių su lietuvišiais, Vila Zelino-je.

Be to, labdaringoji pora įsipareigojo karts nuo karto tuos tris našlaitėlius ap-lankyti ir kuo naudingą juos sušelpiti, taip, kad nesijaustų visiškai visų užmirš-ti ir apleisti.

Gal kartais ir lietuvių tarpe atsiras koks gerasis samarietis, norintis su naš-laičiais susipažinti ir bent retkarčiais juos aplankyti.

Sekmadienis yra tikroji lankymų die-na, tačiau ir savaitės dienomis – ten pro-šalį pravažiuojant – galima, trumpai, Armandą – Tiberijų ir Dimitrijų aplan-kyti.

Kur yra gera valia, ten yra ir galia.

Ačiū už atidą. Ir "Deus lhes pague".

Kun. P.M. Urbaitis